

» Ὁ Ἰνδὸς ἔτρεξεν ὡς ἀστραπὴ πρὸς αὐτήν, καὶ ὡς ἀστραπὴ ἐνέπηξε μάχαιραν εἰς τὸ στήθος της, καὶ εἶπε·

— Τὸν ἐμάγευσες διὰ νὰ τὸν σκοτώσῃ ὁ Φράγκος, εἰ; ὦρα σου καλὴ λοιπόν. — Καὶ χωρὶς νὰ βίβῃ οὔτε δεύτερον βλέμμα εἰς τὸ θῦμά του, ἐγονάτισε παρὰ τὸν κόδραν, καὶ μὲ ἤτένισε φοβερός.

» Ἡ νέα ἐπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας μου, καὶ εἶπεν·

— Ἦξευρα ὅτι θὰ μὲ συμψῇ δυστύχημα. Σὲ παρακαλῶ, Κ. Φράγκε, νὰ μὲ θάψῃς εἰς τὸν ἱερὸν Γάγγην, καὶ νὰ παρακαλέσῃς τὸν Βούδδαν νὰ συγχωρήσῃ τὴν γοήτιδα· αὐτὸς δέ, ἐπρόσθεσε δακτυλοδεικτῆσά με χεῖρα τρέμουσαν τὸν κόδραν, εἶναι εἰς τὴν κατοικίαν τῶν μακρῶν, εἰς τὸ Παρασάττον τῆς Νάγης Ραθενέ! Εἰς ἐνθύμησιν μου σεβάσθητι τὸ θνητὸν σῶμά μου.

» Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐξέφυγεν· ἐγὼ δὲ ἀπέθηκα εἰς τὸν χόρτον τὸ σῶμά της.

» Ὁ δὲ Ἰνδὸς ἀνεγερθεὶς μὲ ὀρμὴν ἐπέδησε πρὸς ἐμέ, πᾶλλον τὴν μάχαιράν του· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπρόβλεπα τὴν ἐκδίκησιν, εἶχα ἑτοιμὰν τὸ πολύστομον πιστόλιόν μου . . . τὸ ἐκένωσα ἀμέσως κατ' αὐτοῦ, ἤνοιξα τὸ κρῆνόν του, καὶ ὁ θάνατος ἦλθεν ἐν ἀκαρεῖ.

» Φαντάσθητι, φίλε, τὴν θέσιν μου· εὐρισκόμην ἐν μέσῳ τριῶν πτωμάτων, καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἤμην ὁ φονεὺς τοῦ ἐνός.

» Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπλησίαζεν ἡ νύξ, ἔπρεπε νὰ φροντίσω τί νὰ κάμω. Καὶ πρῶτον μὲν, ἐκτελὼν πιστῶς τὴν διαθήκην τῆς ἀτυχοῦς γοήτιδος, ἔσυρα τρέμων εἰς τὸν Γάγγην τὸ σῶμά της, ἀφοῦ ἔδρεξα μὲ τὰ δάκρυά μου τὸ μέτωπόν της· καὶ λαβὼν τὸ κόκκινον μανδύλιν της τὸ φυλάττω ὡς κειμήλιον.

» Τὸν δὲ κόδραν περιετύλιξα μὲ τὸν μανδύαν μου· καὶ ἐπειδὴ ἦτον σκότος ἦλθα ἀπαρατήρητος εἰς τὴν οἰκίαν μου.

— Τὸν δὲ Ἰνδόν, τί τὸν ἔκαμες;

— Παρακάλεσα ὑπὲρ τῆς ψυχῆς του τὸν Θεόν, περὶ δὲ τοῦ σώματός του οὔτε ἐφρόντισα.

— Θὰ σὲ ἔκαμε πολλὴν ἐντύπωσιν τὸ περιστατικὸν τοῦτο;

— Ἀπὸ τὴν ὥραν καθ' ἣν οἱ ὠραῖοι ὀφθαλμοὶ τῆς γοήτιδος ἐκλείσθησαν ὑπὸ τὴν χεῖρά μου ἔχασα τὴν ἡσυχίαν μου.

— εἰστε τὸν κόδραν αὐτόν . . . ἐπρόσθεσα δείξας τὸν δράκοντα τὸν ἀναπαυόμενον ἐπὶ τοῦ ἐρυθροῦ μανδύλου.

— Θεωρῶ ὡς ἅγιον λείψανον, ἀπεκρίθη μελαγχελικῶς ὁ φίλος μου· ἡ γοήτις μ' ἐγοήτευσεν μὲ τὸ τελευταῖόν της βλέμμα. »

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰς τὴν 4. τοῦ 1860 ἔτους.

—οοο—

Στὰ βουνά της Ἀττικῆς μὰς καλῶς ἦλθες, χρυσομάλλη,
Νὰ λουσθῇς στὸ διαμαντένιο καὶ γνωστὸ σου περιγιάλι.
Ντροπαλὴ στὸν ἐρχομό σου λουλουδί· ἡ μυγδαλιά,
Καὶ βοσκοῦ φλογέρα παίξει καὶ θυπνοῦνε τὰ πουλιά.

—οοο—

Ἄλλοτε, θυμᾶσαι, ἦλθες ὅλος δόξα καὶ νεότης,
Κ' ἐλημέρευες μαζί μας εἰς τοὺς κάμπους σαραπιώτης.
Μὲ τὸν Διάκο καὶ Τσαβέλλα περπατούσατε μαζί,
Πλὴν ὠρφάνευσε, καὶ μὲνε, καὶ κανένας τὸν δὲν εἶ.

—οοο—

Πέρασαν ἐκεῖν' οἱ χρόνοι καὶ κανεῖς δὲν σὲ γνωρίζει!
Ἀνθοπνέον ἐλγὰ τώρα, πολεμάρχη, σὲ σταλίζει,
Κ' ἡ Πανδώρα μου στὸ φῶς σου ἐνῶ βίχνει τὰ μαλλιά,
Μὲ ταῖς ἑμορφαῖς χορεύει κάτω στὴν ἀπρυγιαλιά.

—οοο—

Λυών' ἡ Νοῦσα, ἐδῶ κάτω, σὺν ἐξόριστῃ θεότῃς,
Ποῦ ὁ δόλος κ' ἡ κακία εἶναι τὸ μαρτύριό της·
Πλὴν τὴν ἐρημὴν ἀνδρία καὶ τὸ κάλλος ἀγαπᾷ,
Κ' εἰς τοὺς μάρτυρας λουλουδία κ' εἰς ταῖς ἑμορφαῖς σκεπτά.

—οοο—

Γρέζεις' ἑμορφαῖς, ἐλάτε στ' ἀνθοπνέον μου πανέρι . . .
Ἔρχονται, καὶ χύνουν μόσχο καὶ δροσιά σ' ὅλα τὰ μέρη.
Μιὰ τὴν ἄλλη σὰ λουλουδία σκύπτουν καὶ κρυφομιλοῦν,
Κ' εἰς τὸ μυστικὸ ποῦ λένε πονηρὰ χαμογελοῦν.

—οοο—

Νὰ ἡ πρώτη! τὰ δροσάτα δωῖς της μάτια ψυχαλίζειν,
Κ' εἰς τὴν κάθυγρή τους λάμψα ἓνα βρέφος καθρεπτίζειν.
Στὸ χαριτωμένον βρέφος λευκὸ δίνω γιασεμί,
Καὶ γελοῦν οἱ τμημένοι τῆς μητέρας ὀφθαλμοί.

—οοο—

Νὰ κ' ἡ ἄλλη! μὲ τοῦ πόνου τὴν ἀχνάδα καὶ τὴ χάρη,
Μαυροφορεμένη πούλια, εἰς ἱσιᾶς πενθεῖ κλωνάρι.
Ἔλα, κόρη ζηλεμένη, στὰ λουλουδία μου καὶ Σὺ,
Ἀνθὴ λεμονιάς σου πλέκω, γιὰ τὴν κόμην τὴν χρυσή.

—οοο—

Ποῖαν' αὐτὴ ποῦ σὺν τὸν κύκνο μεσ' τὰ δάση κατεβαίνει;
Ὡ τὴ νεόνυμφη νεράιδα! ὦ τὴ μικροφιλημένη!
Τοῦ Χριστοῦ τὸ χαμογέλοιον στὰ δὺὰ χεῖλη της πλανᾷ,
Κι' ἀναρίθμητα διαμάντια κάθε βλέμμα της γεννᾷ.

—οοο—

Ἐὺ δροσάτο αὐτὸ κρίνο πάρε, φῶς μου, νὰ μυρίσῃς,
Ἐλληναπόυλο κανένα μίαν αὐγὴ νὰ μᾶς χαρίσῃς.
Κ' ἐνῶ σκύβεις σπὴν ἀφράτη νὰ τὸ σφίξῃς ἀγκαλιά,
Νὰ σὲ χαίρεται τ' ἀηδόνια στῆς νυκτὸς τῇ σιγαλιά.

—οοο—

Κ' ἦ Ἑλλὰς μας!... Τόπον, τόπον στή πτωχή μας τήν μητέρα,
Ποῦ σάν μάρτυρες προβαίνει μέ τῆς νίκης τόν αἶρα.
Τὴν ἐξέλασεν, καί μοιάζει σ' Ἀλκιμένη Παναγιά,
Ποῦ τῆς πήραν τὸ κανόηλι καί τῆς λείπει ἡ λειτουργιά.

—σου—

"Ἰνθ' ἡ' ἔμειναν ὀλίγα, καί τὰ ῥίχνω ἐνα ἕνα
Εἰς τὸ γῶμα τῶν μαρτύρων κ' εἰς ὅσα λησμονημένα.
Κ' ἐνὶ φάλλῳ τὸ τραγοῦδι τῆς πικρῆς παλληκαριᾶς,
Τρίζουν κόκκαλα σπαρμένα καὶ πελάου καὶ σιερπῆς.

—σου—

Γ. ΠΑΡΑΣΧΟΣ.

ΠΑΝΔΩΡΑ.

ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1858 ἔτους αἱ δημόσιαι ὁδοὶ τῶν Παρισίων ἐρω-
τίζοντο ὑπὸ 108,733, σωλῆνων ἀέριον· εἰς δὲ τὰς
ιδιωτικὰς οἰκίας ἠριθμοῦντο πλέον τῶν 2 ἐκατομ-
υρίων σωλῆνων. Τὸ δὲ ὅλκον μῆκος ὅλων ὁμοῦ
τῶν σωλῆνων τούτων ὑπελογισθὲν εἰς 195 μίλια.
Υπῆρχον πρὸς τούτοις ἐν τῇ πρωτεύουσά ταύτῃ καὶ
2,608 φανοὶ φέροντες 5,880 φῶτα. Ὅθεν ὑπολογί-
ζοντες τὴν φωταδόχον δύναμιν ὅλων τῶν περὶ ὧν ὁ
λόγος ἀεριοφόρων σωλῆνων, καὶ ὑπεθέτοντες αὐτὴν
ἀποτελοῦσαν φωταγωγὴν τινὰ σφαῖραν μετέωρον
ἀνω τῶν Παρισίων εἰς ὕψος 2500 μέτρων, θέλομεν
εὑρεῖ ὅτι αὕτη ἤθελε φωτίζει ὁλόκληρον τὸν νομὸν
τοῦ Σηκουάνα μὲ φῶς, ὅποιον ὡς ἐγγιστα ὑπάρχει
κατὰ τὰς νεφελώδεις τοῦ χειμῶνος ἡμέρας.

ΠΕΡΙ BOMBYΚΟΤΡΟΦΙΑΣ. Οἱ βόμβυκες τῆς μω-
ρέας δὲν εἶναι ἐν τῇ ὑψηλῇ οἱ μόνον μεταξοποιοί,
καὶ πιθανόν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐγνώριζον καὶ ἄλλα εἶδη
τούτων πρὶν ἢ γίνωσι γνωστοὶ ἐν Βυζαντίῳ οἱ τῆς
μεταξῆς. Ὅπως δὲ ποτε ἀπεδείχθη ὅτι πλεῖστα εἶδη
τοιούτων ὠφελίμων ἐντόμων ζῶσιν ἐπὶ διαφόρων δέν-
δρων καὶ φυτῶν, ἐξ ὧν πρό τινων ἐτῶν εἰσῆχθησαν
μετ' ἐπιτυχίας εἰς Ἰταλίαν καὶ Γαλλίαν οἱ ἐπὶ τοῦ
ρίκινου καὶ ἐπὶ τῆς δρυὸς τρεφόμενοι, καὶ γνωστοὶ
ὑπὸ τῆς ἐπιστημονικῆς ὀνομασίης *Bombyx cynih a*,
καὶ *Bombyx Pernyi*, οἵτινες ἠδύναντο κάλλιστα
καὶ ἀνὰ πολλῶν ἐξόδων νὰ εὐδαιμονήσωσιν εἰσαγό-
μενοι καὶ ἐν Ἑλλάδι. . . . ἀλλ' ἐπιμελεῖται τίνας;

ΠΕΡΙ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ. Ὁ πληθ-
σμός τοῦ ἄπτερος (*intra muros*) τῶν Παρισίων ἐλαβεν
ἀπὸ τοῦ 1801 μέχρι τοῦ 1854 ἔτους τὴν ἐξῆς
αὐξομείωσιν. Τὸ

1801	ὑπάρχα	πληθυσμός	547,756
1817	»	»	743,936
1826	»	»	890,905
1831	»	»	774,338

1836	»	»	901,126
1844	»	»	935,261
1846	»	»	1,053,997
1857	»	»	1,053,262

συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς φρουρᾶς ἥτις ἐσὺγ-
κεῖτο ἐκ 31,732 ἀνδρῶν. Ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι
εἰς διάστημα ἡμισείας ἐκατονταετηρίδος ἐδιπλα-
σιάσθη ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως.

ΕΝΤΟΜΑ ΤΩΝ ΣΙΤΗΡΩΝ. Διὰ διαφορῶν πε-
ραμάτων ἀπεδείχθη ὅτι τὸ χλωροφόριον καὶ ὁ
θειούχος ἀνθραξ (*sulfura de carbone*) φθείρουσι καὶ
ἀφανίζουν τὰ ἐντομα τὰ καταβιβρώσκοντα τὰ σι-
τηρὰ καὶ ἄλλα ὅσπρια. Κατὰ δὲ τὰς γενομένας
ἐν Ἀλγερίᾳ δοκιμας, ἀπεδείχθη ὅτι πέντε γράμματα
θειούχου ἀνθρακὸς ἀρκοῦσι πρὸς ἐξολόθρευσιν τῶν
ἐντόμων τῶν ὑπαρχόντων εἰς ποσότητα ἐνὸς καν-
ταρίου ὀσπρίων, ἡ δὲ φθορὰ τῶν ζωρίων γίνεται
ἐντὸς 24 ὡρῶν. Τὰ οὕτω καθαρισθέντα ὅσπρια φυ-
λάττουσι κάλλιστα τὴν φυσικὴν αὐτῶν δύναμιν,
καὶ χρησιμεύουσι, μάλιστα ἀφοῦ ἀερισθῶσιν εἰς
τροφήν ἀνθρώπων τε καὶ ζώων.

ΠΡΟΒΑΤΟΤΡΟΦΙΑ. Σύνγραμμα περὶ πολιτικογχι-
κῆς δημοσιευθὲν ἐν ἔτει 1829, ὑπολογίζει τὰ κατὰ
τὰ διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης διατηρούμενα πρό-
βατα εἰς 95,130,900, κατὰ τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν
ὡς πρὸς τὸν πληθυσμὸν ἐκάστου Κράτους.

	Πληθυσμός.	Πρόβατα.	Ἀναλογία ἐπὶ 1000 κατοίκους.
Δουκ. Βρουσσέλι.	212,000	280,000	1137
Μεγ. Δουκ. Σάξ Βεϊμάρ.	222,000	230,000	1126
Γαλλία	32,000,000.	35,000,000.	1093
Ἀνδόερ.	1,550,000.	1,000,000.	1032
Πρωσία	12,400,000.	9,000,000.	725
Σαξωνία	1,400,000.	1,000,000.	714
Εὐρωπ. Ρωσσία	52,600,000.	36,000,000.	643
Ἀυστρία	32,000,000.	12,000,000.	375

ΠΕΡΙ ΤΟΚΕΤΩΝ. Ἐκ τῶν κατὰ τὸ 1853 ἔτος
συνζητήσεων ἐν τῇ ἐν Παρισίοις ἱατρικῇ Ἀκαδημίᾳ
ἐξάγεται ὅτι ἐξ 20,367 τοκετῶν, τῶν γενομένων
ἐν τῷ μαιευτηρίῳ τῆς πρωτεύουσας ἐκείνης, οἱ 20,
483 συνέβησαν φυσικῶς καὶ ἀνευ τῆς ἐλαχίστης δυ-
σκολίας. Ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1852 μέχρι τοῦ
1856 ἀνεφάνησαν ἐν Παρισίοις διαφοροὶ ἐπιδημῖαι
ἐπιλογίων πυρετῶν, καὶ ὅτι κατὰ τὸ διάστημα
τούτου ἐν μὲν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Κλινικῆς ἀπεδείω-
σαν 434 ἐκ 4979 τοκουσῶν, ἥτοι 4, πρὸς 87, ἐν-
δὲ τῷ νοσοκομείῳ *Hôtel-Dieu* 470 ἐξ 6506, ἥτοι
4, πρὸς 38. Ἐν τῷ νοσοκομείῳ τοῦ Ἀγίου Ἀντων-
νίου ἀπέθανον 30, ἐκ 4246, ἥτοι 4, πρὸς 40, ἐν
τῷ τοῦ Ἀγίου Λουδοβίκου 9, ἐκ 3,748, ἥτοι 4,
πρὸς 446, καὶ ἐν τῷ *Loriboisier* 56, ἐκ 4,382,
ἥτοι 4, πρὸς 24. Ὅστε ἐν τοῖς ἐξ ἀναφερομένοις
νοσοκομείοις ἐτελεύτησαν ὑπὸ ἐπιλογίου πυρετοῦ
644, ἐκ 34,667, ἥτοι 4, πρὸς 48.

I. Δεκιγιάλλας.